

žitky« rozuměti sluší nejen služné, nýbrž veškeré platy, které ten který zaměstnanec státní z poměru služebního dostává (činovní, místní, drahotní přídavky, mimořádné výpomoci a jiné).

Je-li tomu tak, pak vztahuje se ustanovení § 146 služ. pragm. nejen na služné, nýbrž i na veškeré ostatní platy toho kterého státního zaměstnance a nelze shledati, že by nař. rozhodnutí odporovalo zákonu.

Z uvedených úvah bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4347.

Cestovní pasy. — Administrativní řízení: Ve věci cest. pasů není rozhodnutí župního úřadu třeba souhlasné s rozhodnutím úřadu okresního konečné.

(Nález ze dne 23. ledna 1925 č. 932.)

Prejudikatura: Boh. 3261 adm.

Věc: Vilém P. v Nitře (adv. Dr. Ěm. Pollak z Prahy) proti župnímu úřadu v Nitře o vydání cestovního pasu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Podáním ze 17. října 1923 žádal st-l o obnovení svého cestovního pasu, vydaného dne 10. června 1922, jehož platnost dne 10. června 1923 uplynula. Rozhodnutím okresního úřadu v Nitře z 13. listopadu 1923 byla žádost zamítnuta z důvodu, že st-l neopovídá podmínkám kladeným v bodě 5. IV. hlavy nař. min. pro Slov. z 24. června 1921, jmenovitě v ohledu politické spolehlivosti. Odvolání podané zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z 18. ledna 1924 z důvodů I. stolice. Další odvolání k ministru pro Slov. odmítl též úřad výnosem z 20. února 1924 jako nepřipustné odvolav se na § 2 zák. čl. XX z r. 1901.

O stížnosti podané do rozhodnutí župního úřadu z 8. ledna 1924, uvážil nss takto:

Vydávání cestovních pasů upraveno jest na území slovenském zák. článkem VI. z r. 1903, pokud nebyl změněn nebo doplněn normami republiky čsl. Podle § 6 cit. zák. článku poslední instancí v záležitostech tohoto druhu jest min. vnitra. Na tomto ustanovení nebylo nic změněno předpisy, vydanými republikou čsl., totiž nař. z 22. prosince 1918 č. 87 Sb., z 18. ledna 1919 č. 46 Sb., z 9. června 1921 č. 215 Sb., § 144 zák. z 28. července 1921 č. 269 Sb a zejména ani nař. z 22. prosince 1922 č. 385 Sb., jehož § 1 lit. E. č. 1 přenesena byla pouze v I. instanci kompetence s úřadů uvedených v § 6 zák. čl. VI. na okresní úřady.

V daném případě věc nebyla vyřešena ministrem jako poslední správní instancí a byla tudíž stížnost nepřipustná podle § 5 zák. o ss. Ze správních spisů jest však patrné, že nedostatek ten přiveden byl župním úřadem, jenž odvolání podané st-lem k ministru pro Slov. odmítl jako nepřipustné. Žal. úřad se ovšem domnívá, že jest k tomuto postupu oprávněn dle předpisu § 2 zák. čl. XX. z r. 1901, v němž uvedeno, že proti rozhodnutí II. stolice, jež věcně souhlasí s nálezelem instance první, není zpravidla přípustné odvolání další. Leč po té stránce vyslovil již nss v nálezu Boh. 3261 adm. právní názor . . . , že zákonem o nss pozbyly účinnosti předpisy §§ 2 a 3 zák. čl. XX z 1901 o apelaci a re-

visi ve věcech, které dle čl. XXVI : 1896 nepatřily v obor působnosti býv. uh. správ. soudu, patří však v obor působnosti nss-u.

Avšak právě o takový případ v daném sporu se zřetelem na zák. čl. IV. z r. 1903, jakož i na § 2 zák. č. 36/1876 a § 2 zák. č. 3/1918 jde.

Nemá proto postup žal. úřadu podkladu v platném právu.

Poněvadž však tímto postupem, nenalézajícím opory v zákoně, bylo st-li znemožněno dovolati se pomoci nss-u ve věci samé, bylo nař. rozhodnutí, jež označeno bylo st-li jako výrok konečný, zrušiti dle § 6 zák. o ss pro podstatnou vadu řízení správního, aniž se soud může zabývat sporem meritorně.

Č. 4348.

**Policejní řízení trestní. — Živnostenské právo: Nadřízený úřad živnostenský není oprávněn zrušiti z moci úřední osvo-
bozující trestní nález stolice druhé a potvrditi odsuzující nález stolice
prvé.**

(Nález ze dne 23. ledna 1925 č. 934.)

Prejudikatura: Boh. 1754 adm.

Věc: Vojtěch S. v O. (adv. Dr. Jos. Kubín z Prahy) proti ministerstvu obchodu o trestní nález.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Trestním nálezem městské rady olomoucké z 12. května 1923 byl st-l uznán vinným přestupkem § 22 živn. řádu, jehož se dopustil tím, že prováděl kamenické práce na pomníku Palackého v H. ve svém závodě a odsouzen pro přestupek ten dle § 132 živn. řádu k peněžitě pokutě Kč 100 ve prospěch res. fondu nemoc. pokladny v Olomouci, v případě nedobytnosti k vazbě v trvání 10 dnů. Další provádění kamenických prací bylo mu zakázáno. K odvolání včas podanému zrušila zsp v Brně výnosem z 23. června 1923 tento nález z důvodu, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu nebyla prokázána. O tom vyrozuměl úřad první stolice výměrem z 2. července 1923 zemské odborové společenstvo kamenických mistrů na Moravě, jež se obrátilo podáním z 19. července 1923 na žal. úřad se žádostí, aby výnos zsp-é zrušil a trestní nález úřadu I. stolice obnovil eventuálně ještě zostřil. Žal. úřad rozhodnutím z 8. února 1924 výnos zsp-é z podnětu stížnosti společenstva z moci úřední zrušil a potvrdil nález stolice první.

Maje rozhodnouti o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musil nss jak z moci úřední, tak se zřetelem na obsah stížnosti uvažovati předem o otázce příslušnosti žal. úřadu. Nař. rozhodnutí vyslovilo, že žal. úřad podnikl zakročení brané st-lem v odpor z podnětu stížnosti společenstva mistrů kamenických na Moravě z moci úřední, čemuž nelze rozuměti jinak, než že opřel svoji kompetenci k vydání nař. rozhodnutí o moc dozorčí, jemu příslušející. Po této stránce sluší uvést:

Adm. řízení spočívá na myšlence respektování právní moci; opatření a rozhodnutí úřadu správních nabývají právní moci s účinkem, že za-